

БОБИ И САИДЪ

Има много маймуни по земята. Но маймуната шимпанзе прилича най-много на човѣка. Шимпанзето живѣе по топлитѣ страни и се храни съ плодове, каквито има много въ неговото отечество.

Шимпанзето е много умно и по характеръ много прилича на дивацитѣ. Като дивацитѣ шимпанзетата обичатъ да се ловятъ за ржце, да подскачатъ, тропатъ съ крака и си въртятъ главитѣ по тактъ. Въ време на танцуването издаватъ проточени гласове, които приличатъ на дивашкитѣ пѣсни.

Опитомено, шимпанзето се научва на много нѣща, които хората правятъ.

Единъ американски професоръ взелъ една малка маймунка - шимпанзе и започналъ да я отглежда заедно съ малкото си дете Боби. Шимпанзето викали Саидъ.

Боби и Саидъ започнали да растатъ заедно подъ наблюдението на професора. И Саидъ започналъ да върши всичко, което правилъ и Боби.

Саидъ ставалъ сутринъ рано и до 9 часа играелъ съ Боби. Следъ това сѣдали на своята масичка и закусвали. А после учили Саидъ. Той трѣбвало да се научи на много нѣща. Трѣбвало да се научи да държи канчето си, да си служи съ лъжичката, вилицата, да се храни, безъ да пипа храната съ ржце.

Отначало Саидъ мжно държалъ лъжичката и постоянно посѣгалъ, да хваща храната си съ ржце, но скоро свикналъ да разбира и, когато му се казвало „не бива“, той разбиралъ, че така не бива да прави и свикналъ да яде съ лъжичка кашата, която му се давала.

Мжно свикналъ Саидъ да си служи съ вилицата. Трудно набождалъ съ нея, защото държалъ вилицата като лъжичката. Но най-после свикналъ и съ вилицата. Научилъ се Саидъ да звъни на електрическия звънецъ, да слага стола си до масата, да си вързва кърпата презъ време на ядене.